

HORARI Despatx Parroquial: Dimecres i Divendres de 4 a 7 tarda. Dissabte, de 11 a 1

C. St. Jaume, 3 - Tel. 93 869 85 40 - parroquiacalaf@bisbatvic.com / www.parroquiescalaf.com

PREGUEM AMB L'EVANGELI DEL DIUMENGE

Hi ha un coneixement superficial de la persona, que es queda al nivell de la pura curiositat i ens deixa indiferents. Però el coneixement profund d'algú ens implica i ens transforma. Així mateix passa amb l'evangeli d'avui. Hi ha gent que debat sobre Jesús, com ho poden fer al voltant de qualsevol personatge famós. Però Simó s'ha implicat amb Jesús i ha començat a conèixer el secret del seu cor. I això el transforma, fins el punt de rebre un nom nou: Pere.

Sobre aquesta implicació i aquesta fe, que és un do del Pare del cel, s'edifica l'Església com a comunitat de deixebles de Jesús. Ell ens retorna la implicació i ens compromet amb nosaltres fins el punt de donar a Pere les claus del Regne del cel. Com a Església som responsables d'obrir a tothom les portes del Regne perquè ningú no en sigui exclòs, tal com és la voluntat del Pare.

Jesús va prohibir severament als deixebles que diguessin que ell era el Messies. Calia primer que passés per la creu i que ressuscités. És ara que no ho podem amagar a ningú.

En el teu espai més interior, on les aigües profundes esdevenen calmes, fes-te la pregunta de qui és Jesús per tu.

CELEBRACIONS

2 de setembre (dissabte)

1: SANTUARI DE PUIG DE RAM- Segur
2/4 de 7: PUJALT
8: CALAF

3 de setembre (diumenge)

10: AGUILAR (festa major)
10: CONILL
2/4 de 12: CALAF (festa major, amb la Coral Ressons)
1: SANT MARTÍ

4 de setembre (dilluns)

CALAF a les 12: FIDELS DIFUNTS

FESTA MAJOR DE CALAF: a més de les misses assenyalades, el dilluns 4, a la 1 del migdia i als locals parroquials, Conferència per Mn. Antoni Pladevall: "**Les Cofraries i la seva implicació social**".

COL·LECTES i donatius

CALAF: Col·lectes 210.50 €
Caritas. 104.00 € /Donatiu 100.00€

INTENCIONS de MISSES

Dijous 31: Josep Piñol Vilaseca i Ramona Vilaseca Viñas. Ramon Martínez. Ramon Sans.

Dissabte 2: Família Forn Mas

Diumenge 3: Jaume Freixa. Dr. Josep Font Riera. Francisco Gassó Casulleras

Conill 3: Família Carulla Badal

DEFUNCIONS - Funerals

Vam pregar per l'etern descans:

CALAF, dia de 21 d'agost: Per JOSEFA PRAT CAELLAS, de 81 anys d'edat.

El mateix dia: Per VICENÇ MARTÍ CLARAMUNT, de 59 anys d'edat.

El dia 25: per FILOMENA SOLER CASTELLVÍ, 95 anys d'edat.

Que en pau descansin!

AGUILAR DE SEGARRA

CALAF

CALONGE DE SEGARRA

CASTELLAR

CONILL

LA GUÀRDIA

MIRAMBELL

PUJALT

SEGUR

SANT MARTÍ SESGUEIOLES

SANT PERE DE L'ARÇ

POSTVERITAT (II)

Què vol dir *postveritat*? La paraula vol subratllar una manera de fer del nostre temps en què ha deixat d'interessar la veritat. Hem escollit viure en un món on allò que és **veritat ha deixat d'interessar**. Preferim viure en un món on és més important **el que ens agrada** que el que és real. L'important no és el que passa sinó el que la gent està disposada a creure que passa. La veritat no compta.

A la Facultat de Periodisme ensenyaven que "els fets són sagrats i les opinions són lliures", i en canvi, ja fa alguns anys que vivim al revés: avui el que són sagrades són les opinions, i els fets... i els fets són opinables. I tampoc és nova aquella frase que potser algun dia va ser enginyosa però que avui és una broma de mal gust, una frase entre periodistes: "No deixis que la veritat t'espatlli un bon titular". O sigui, que modelar els fets al gust dels interessos polítics o comercials no és nou.

Un exemple: Trump ha destrossat definitivament tot el que pensàvem que sabíem sobre polítics, campanyes i missatges. Trump ha fet tot el que dèiem que no s'havia de fer: enfrontar-se al partit. –Millor: la gent passa bastant dels partits o els percep com estructures opaques i endogàmiques; que es fotin els partits.

En un altre aspecte podem dir que la postveritat fa que les emocions siguin més fortes que els fets. Emocionar-se no només és inevitable, sinó que és bo. Però també tenim un cervell per pensar un

moment si aquella emoció és bona o dolenta. Si allò és una veritat o una postveritat, cal raonar-ho perquè la realitat vista a través de les llàgrimes ens ho fa tot més borrós.

Però un món sense veritat, un món sense passió per cercar la veritat, és un món condemnat a la buidor i a l'arbitrarietat. Deixar de respondre amb raons a qui ens demana el perquè del nostre obrar és fer un món d'irresponsables, que no responen sinó que només argumenten pels seus gustos, a partir del que els agrada o no. És un món de petits (o grans) dictadors juxtaposats que no són responsables, que no responen dels seus actes. Sense veritat, viure en la falsedat, on el no i el sí es confonen. On ni el sí és sí i el no és no. Aquí no es pot construir res. Els fonaments s'enfonsen. Fonaments de la pròpia personalitat i de la relació amb els altres.

Estar davant de la veritat no és una pregunta, més o menys teòrica, sinó profundament vital. Ho vulguem o no participem de la creu de Crist. I aquesta participació pot ser com el lladre de la dreta o el de l'esquerra. Podem estar centrats en la pròpia creu i blasmar Déu. No centrar-nos en la veritat de Déu ni en la pròpia veritat. O al contrari posar-nos davant la veritat d'un Déu que ha vingut a compartir la nostra vida. Posar-nos davant la veritat nostra, com ho fa al bon lladre: "Ell no ha fet res de mal", som nosaltres els homes, jo, que estic fent un món ple d'injustícia i dolor. L'home ha de deixar de culpabilitzar Déu i assumir la pròpia responsabilitat. Ell hi és i ens ofereix el seu regne. Ens demana, truca a la nostra porta per deixar-lo regnar. Ell que és la veritat.

Nosaltres, i el nostre món, hem elegit viure en fals on la veritat no interessa. Centrats en el que m'agrada o no. On no em pregunto per la pròpia responsabilitat. Un món *postveritat*. Posthumà. Però si ens girem cap a Jesús escoltarem les seves paraules que diu al bon lladre: Avui, ara, seràs amb mi al paradís. Així ho fan els grans personatges que han posat petjada en la nostra història.